

Mladinski center Šentjur

Literarni natečaj: "Moj svet, moje sanje"

Rodila sem se pred 22 leti. Večkrat sedim pod senikom, na sveži krmi in se sprašujem: „Zakaj jaz? Zakaj zdaj? Zakaj tukaj? Le kdo je tisti ki uravnava naš svet in našo zavest?“ Nihče ga ne pozna, lahko da je bog, lahko da ga ni, verjetno pa smo to le mi, ki si s svojim mišljenjem in dejanji ustvarjamo svojo usodo. Današnji svet je zaznamovala industrializacija, urbanizacija in modernizacija. Svet temelji na manipulaciji ljudi skozi medije zaradi ogromnih zaslužkov. Ogromno ljudi se preseljuje v mesta in se zapira v betonske kletke, osamljeni med tisoči ljudi se pehajo za zaslužek, se postarajo in umrejo. Le kaj je bil njihov svet? Denar? Betonska kletka?

Mesta se neomejeno širijo na podeželje, in s tem povzročajo degradacijo ruralnega območja in uničujejo idilični odnos človeka z naravo, saj vse bolj utesnjujejo naravne ekosisteme. In vse to vodi kapital, ki mu ni mar za razumevanje človekovih potreb. Ne zavedajo se, da človek potrebuje naravo, za skladno, uravnovešeno in srečno življenje.

Namesto tega zavedanja, pa ljudje podležejo farmacevtskim družbam in se polnijo z takšnimi in drugačnimi pripravki, ki le povzročajo stranske učinke, ki spet zahtevajo takšna in drugačna zdravila. Tako se vrtijo v začaranem krogu, v katerem vse niti njihovega zdravja in življenja nosi farmacija ter ustvarja dobiček.

Poleg tega se vse vrti okoli računalniških sistemov. Nihče si ne predstavlja več vsakdanjika brez mobitela in interneta. Danes smo ob vsakem trenutku dosegljivi vsem, in takoj lahko pridobimo informacije in se izobražujemo. Toda ali res vemo več? Naše možgane polnimo s kupom informacij, ki pa nam zabrišejo tiste bistvene, pomembne. Hkrati sta ti dve orodji idealno sredstvo nadzora in potrošništva. Kup reklam, aplikacij in horoskopov nam je na voljo, za katere ljudje v stiski odštevajo denar. Ja, spet smo pri denarju. Ali smo res ljudje danes tako neumni da ne vidimo bistvenih stvari?

Toda še vedno so tukaj ljudje, ki živijo z naravo. To so tisti ljudje, ki spoštujejo odnos med človekom in naravo in se zavedajo, da ljudje potrebujemo naravo za preživetje. Se zavedajo, da sprehod skozi gozd in nabiranje kostonja napolni baterije, da lahko čaj iz kamilic ravno tako pomaga pri želodčnih težavah kot tableta, vedo, da se sprostimo, ko zaplavamo v čistem morju in da obožujejo pogled na naše gore pokrite s snegom.

Le kakšen svet je lahko lepši od tišine, ki jo doživim z ležanjem v mreži, se narahlo pozibavam in gledam na svojo kmetijo in pašnike, nad katerimi kroži jastreb. Na strehi ducat os skrbi za svoja jajčeca, v gozdu se oglašja srnjak, ki vabi samičke, ptički žvrgolijo vsak svojo pesem, tud' sršen pribrenči mimo, pes čuvaj mirno spi poleg mene, iz pašnika pa se oglasi žrebec, ki pazi na svojo kobilo. Nič ni lepšega kot tišina - preplet ekosistemov posameznih vrst živali v medsebojno sožitje. In to je moj idealen svet.

Želim si vplivati na naš svet. Želim si spremeniti ta svet v svet, ko bi človek ponovno živel v sožitju z naravo, ko bi si ljudje med sabo pomagali in se veselili. Želela bi ustvariti svet, kjer bi ljudje cenili človeške vrednote, ne samo denar. Želela bi si svet, kjer bi ljudje mislili s svojimi glavami, ne pa se pustili voditi. Želim si elektronski mrk. Ampak kot je že Konfucij dejal: "Če želiš spremeniti svet, začni pri sebi."

Verjamem, da je vsak na tem svetu, zdaj in tukaj s posebnim poslanstvom in bo prinesel dobro k svetu. Zato ljudje, vredno se je truditi za svoje sanje in ideale ter verjeti vase, saj le tako boste oplemenitili svoje življenje in bili srečni.

Barbara Višnar